

[Poul Møller.]

lovforslag og undersøge, om der ikke er udgiftsposter, som tiden er løbet fra. Velferdsudviklingen og den tekniske udvikling har efter vort skøn gjort mange udgiftsposter i finansloven helt eller delvis overflødige.

Det er dette arbejde, som er et samordningsarbejde, og som er udtryk for en samordningspolitik, og det er folketingets, det valgte folketings, og den parlamentarisk ansvarlige regerings opgave at gå i gang med dette arbejde. Mangler vi i regering eller i folketing den fornødne sagkundskab over for de økonomiske love, så er det problemet, hvordan vi skal knytte den til os; men vi skal ikke instituere noget, som blot får os til at føle os mindre ansvarlige for det, vi er ansvarlige for, og giver os en god undskyldning for at lade det ligge til i morgen, som burde påbegyndes i dag.

Helge Larsen: Jeg vil gerne takke den højtærede økonomiminister for det lovforslag, vi her har til behandling. Jeg betragter det som en indsats for at nå frem imod det, som alle i det høje ting og et meget, meget stort flertal i den danske befolkning er enige om skal ske, nemlig tilvejebringelsen af en økonomisk samordning; det gik stærkt igennem de taler, som er blevet holdt af ærede tidligere ordførere i dag.

Der er blevet fremsat adskillige kritiske udtalelser af de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Poul Møller, og dem skal jeg senere gøre et par bemærkninger om. Først vil jeg gerne sige et par ord om selve lovforslaget og dets indhold.

Lovforslaget falder egentlig i to afsnit; oprettelsen af et økonomisk råd og oprettelsen af et institut for økonomisk forskning. Hvad angår rådet, skal jeg kun gøre den bemærkning, at det forekommer mig, når man ser, hvem den højtærede minister har tænkt sig skal sidde i dette råd, at det er en repræsentativ forsamling for de organisationer og andre, som har en væsentlig indflydelse på de økonomiske forhold; jeg tror,

at der her med heldig hånd er fundet et repræsentativt udsnit, der kan indgå i de forhandlinger, som rådet skal føre, og som gennem de bidrag, disse repræsentanter kan give til rådets drøftelser, også vil give formandskabet oplysninger, som kan danne grundlag for dets vurderinger.

Hvad angår instituttet for økonomisk forskning, bemærkede jeg, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen betegnede det som et overflødigt organ og et skadeligt institut. Er det nu rigtigt? Er det ikke mere agitatorisk, end det egentlig er gennemtænkt? Vi har på en lang række områder i disse år udbygget forskningsarbejdet, teknisk, videnskabeligt og på mange andre felter. Er det da så helt forkert, at man nu vil prøve på at skabe et sådant institut for økonomisk forskning? Det er naturligvis rigtigt, som det blev nævnt af det ærede medlem hr. Henning Rasmussen, at der findes institutter, som foretager sådanne undersøgelser og vurderinger, at der til stadighed rundt om i landet foregår økonomiske undersøgelser og opstilles økonomiske prognoser. Men jeg er da sikker på, at det også er rigtigt, som det ærede medlem hr. Henning Rasmussen sagde, at der er mange undersøgelser, der ikke foretages; navnlig er det vel rigtigt, at mange undersøgelser ikke vurderes til bunds og ikke vurderes i sammenhæng med andre undersøgelser og med den økonomiske udvikling som helhed. Og så er der vel et emne, som må være af meget stor betydning for en nutidig økonomisk forskning; nemlig alle de problemer, som knytter sig til den voldsomme omlægning af samfundsstrukturen, der finder sted i disse år, en omlægning, der vel foregår hurtigere og er voldsommere, end vi måske på noget andet tidspunkt i landets historie har oplevet det. Det ærede medlem hr. Poul Møller berørte det indirekte ved at fremhæve betydningen af landsplanlægningen og egnsudviklingen.

Der er altså en lang række områder, hvor der efter min mening ikke findes den økonomiske forskning, som jeg vil tro der er brug for, eller foregår en samlet vurdering af